

பயத்தைவிட்டு
ஒடும்போது நீங்கள் அதை
அதிகரிக்கத்தான்
செய்கிறீர்கள்

வசந்த இதழ்

Vasanta Ethal

ISSUE 1

FEBRUARY 2011 - MAY 2011 Rs.2/- VOL. VI

KRISHNAMURTI FOUNDATION INDIA

‘தான்’ என்ற உணர்வு

நாம் எதனை ‘தான்’ என்று குறிப்பிடுகிறோம்? ஒருவரிடம் தான் என்ற உணர்வு என்ன என்று கேட்டால் அவர், “‘தான்’ என்ற உணர்வு என்பது, எனது அனைத்து புலன் உணர்ச்சிகள், எனது உணர்வுகள், எனது கற்பனை, என் ரம்யமான கற்பனைகள் தோற்று வித்த தேவைகள், எனது உடைமைகள், நான் ஒரு கணவன் நான் ஒரு மனைவி, எனது பண்புகள், எனது போராட்டங்கள், எனது சாதனைகள், எனது குறிக்கோள்கள், எனது விருப்பங்கள், எனது மகிழ்ச்சி

யின்மை, எனது சந்தோஷங்கள் இவை அனைத்தும் கொண்டது” என்று கூறுவார்.

நீங்கள் சொற்களை மேலும் சேர்த்துக் கொண்டே செல்லலாம்; ஆனால், அதன் சாரம்சம், ‘நான்’ என்னும் மையம், எனது உந்து வேகங்கள் - அதாவது உண்மையைக் கண்டறிய இந்தியாவிற்கு நான் செல்ல உந்தப்படுதல் போன்றவை - ஆகும். இந்த மையத்திலிருந்து அனைத்து செயல்களும் தோன்றுகின்றன; நமது அனைத்து விருப்பங்கள்,

2

நம்பிக்கை என்ற திரை

நீங்கள் கடவுளை நம்புகிறவர்; மற்றவர் கடவுளை நம்பாதவர். எனவே உங்களை மற்றவரிடமிருந்து பிரிக்கிறது. உலகெங்கிலும் நம்பிக்கை இந்து, பௌத்தம், கிருத்துவ மதங்களாக அமைக்கப்படுகிறது. எனவே அது மனிதனை மனிதனிடமிருந்து பிரிக்கிறது. நாம் குழப்பமடைந்திருக்கிறோம். நம்பிக்கை எல்லா குழப்பங்களையும் தீர்த்துவிடலாம் என்று நினைக்கிறோம். அதாவது நம்பிக்கையை நம் குழப்பங்கள் மீது சாத்துகிறோம். அதன் மூலம் நம் குழப்பங்கள் அகற்றப்படும் என்று நம்புகிறோம். ஆனால் குழப்பம் என்ற நிஜத்திலிருந்து தப்பித்தலே நம்பிக்கை. அது நம்மை குழப்பத்தை எதிர்கொள்ளச் செய்வதில்லை. மாறாக நாமிருக்கும் குழப்பத்திலிருந்து நம்மை தப்பி ஓடச் செய்கிறது. குழப்பத்தை அறிய நம்பிக்கை தேவையில்லை. நம்பிக்கை நமக்கும் நம் பிரச்சனைக்கும் நடுவில் ஒரு திரையாக செயல்படுகிறது. எனவே நம்பிக்கையால் அமைக்கப்பட்ட மதம், உள்ளதிலிருந்து, (what is), குழப்பம் என்ற நிஜத்திலிருந்து தப்புவதற்கான வழியாக அமைகிறது. கடவுள், மறுமை வாழ்வு ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை உள்ள மனிதன் அல்லது வேறொரு வித நம்பிக்கை உள்ளவன், தான் எதுவாக இருக்கிறானோ அதிலிருந்து தப்பிக்கிறான். கடவுளை நம்புகிறவர்கள், பூஜை செய்பவர்கள், மந்திரங்களை ஜபிக்கிறவர்கள் தங்களுடைய அன்றாட வாழ்வில் ஆளுகை செலுத்துபவர்களாக, கொடூரக்காரர்களாக, முன்னேறும் அவா உடையவர்களாக, ஏமாற்றுபவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று உங்களுக்கு தெரியுமா? அவர்கள் கடவுளை கண்டுபிடிப்பார்களா? அவர்கள் உண்மையில் கடவுளை தேடுபவர்களா? ஜபிப்பதன் மூலம், நம்பிக்கையின் மூலம் காணக் கூடிய விஷயமா கடவுள்? ஆனால் அப்பேர்ப்பட்ட மனிதர்கள் கடவுள் நம்பிக்கை உடையவர்கள், கடவுளை வழிபடுபவர்கள், தினமும் கோவிலுக்கு செல்பவர்கள், தன்னுடைய நிஜத்திலிருந்து தப்புவதற்கு எல்லாவற்றையும் செய்பவர்கள். ஆனால் அப்பேர்ப்பட்ட மனிதர்கள் மதிப்பிற்குரியவர்கள் என்று நீங்கள் எண்ணுகிறீர்கள். ஏனெனில் அவர்கள் நீங்கள்தான்.

பிப்ரவரி - 12
The Book of life

நமது குறிக்கோள்கள் நமது சச்சரவுகள், நமது உடன்பாடினமைகள், நமது கருத்துக்கள், நமது முடிவுகள், நமது அனுபவங்கள் ஆகியவை இந்த 'நான்' என்பதில் மையம் கொண்டுள்ளன. இந்த மையமானது, புலன் உணர்வு திறனுடன் வெளிப்புறத்தில் செயல்படும் 'தான்' என்ற உணர்வு மட்டுமன்றி, அகநிலையில் ஆழமுடன் இயங்கும் உணர்வுநிலை கொண்டதும் ஆகும். இது மறைந்தும், வெளிப்படையாகத் தெரியாமலும் உள்ளது. அதுவே, வெவ்வேறு நிலைகளில் உள்ள உணர்வு நிலையாகும்.

'நான்', தன்னை உயர்வான இலட்சியத்துடனோ அல்லது இழிவான இலட்சியத்துடனோ அடையாளப் படுத்திக்கொண்டு அந்த இலட்சியத்திற்காக சண்டையும் இடுகிறது. ஆனாலும் அது அகந்தையின் பயணமே. மக்கள் ஆன்மீகத்தை அறியும் முயற்சியில், இந்தியாவிற்கு செல்கின்றனர். அவர்கள் வெவ்வேறு வகையில், வினோதமான உடையணிந்து கொள்கின்றனர்; ஆனால் அவர்கள் உடைகளை மட்டுமே மாற்றிக் கொண்டுள்ளனர்; ஒவ்வொருவரிலும், அடிப்படையில் 'தான்' என்பதே செயல்படுகிறது. எவ்வாறெனில் அது எந்நேரமும் போராடிக் கொண்டும், கடுமையான முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டும், தணியாத பேராசையுடனும், மறுத்துக் கொண்டும், அவரவர் அனுபவங்களுடன் ஆழமான பற்று கொண்டும், கருத்துக்களுடனும் மற்றும் அவாவுறுதல்களுடனும் இயங்குகிறது. இந்த மையமாகிய 'நான்' தான், எல்லா சிக்கல்களின் சாரம் என்பதை ஒருவர் தன் வாழ்க்கையில் காண்கிறார். மேலும், அனைத்து இன்பம், பயம் மற்றும் துயரத்தின் சாரமும் இந்த மையமே என்பதை ஒருவர் கூர்ந்து

நோக்குகிறார். ஆகவே, இந்த மையத்திலிருந்து ஓரளவிற்கு என்று இல்லாமல் முற்றிலுமாக, எவ்வாறு ஒருவர் தன்னை விடுவித்துக் கொள்வது என்று வினவுகிறார். ஓரளவிற்கு விடுதலையுறுதல் என்பது மிக எளிது; ஒருவர் சிறிது சுயநலமின்றியும், சமூக நலனில் சிறிது அக்கறை கொள்பவராகவும், மற்றவர்களின் பிரச்சினைகளுக்கு செவிமடுப்பவராகவும் இருக்க முடியும். ஆனாலும் அந்த மையம், எப்பொழுதும் இரக்கமற்றும், மிருகத் தனமாகவும் உள்ளது.

அந்த மையத்திலிருந்து முழுவதுமாக விடுதலையுறுதல் சாத்தியமா?

எந்த அளவிற்கு அதிகமாக இந்த மையத்திலிருந்து விடுதலைப் பெற முயற்சி செய்கிறோமோ அந்த அளவிற்கு அதிகமாக அந்த முயற்சியே 'தான்' எனும் அம்மையத்தை வலுவுடையச் செய்கிறது என்பதை நாம் முதலில் பார்க்க வேண்டும். பல்வேறு வகையான தியானங்களில் ஈடுபடுபவர்கள், தங்களின் மீதே சிலவற்றை திணிக்க முயற்சிக்கின்றனர். அந்த முயற்சியுடன், 'தான்' என்பது தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டு, "நான் சாதித்துவிட்டேன்" என்று கூறுகிறது. ஆனால், அந்த 'நான்' என்பதுதான் இன்னமும் அங்கு மையமாக உள்ளது.

விடுதலையுறுவதற்கு முயற்சி எதையும் மேற்கொள்ளக்கூடாது; விரும்பிய வண்ணம் எதையும் செய்யலாம் என்பது அதன் பொருள் அல்ல; விரும்பிய வண்ணம் செய்வது 'தான்' என்பதின் இயக்கமே ஆகும்.

ஆகவே, ஒருவர் என்ன செய்வது? மிகுந்த முயற்சி மேற்கொள்வதே அந்த மையத்தை வலு வடையச் செய்கிறது என்கிற உண்மையை கண்டபின், எந்த

முயற்சியும் மேற்கொள்ளவில்லை யெனில், பின் ஒருவர் என்ன செய்வது?

முயற்சியால் விளைந்ததாக இல்லாத பற்றின்மை, ஆழமாகவும் அடிப்படையாகவும் மலரும்போது, அந்த ஆழமான உணர்விலிருந்து பொறுப்புணர்ச்சி என்பது வரும். அது, உங்கள் மனைவி மற்றும் குழந்தைகளுக்காக வரும் பொறுப்புணர்ச்சி அல்ல; ஆனால், அது ஆழமான உணர்வுடன் வரும் பொறுப்புணர்ச்சி ஆகும். நீங்கள் இதைச் செய்வீர்களா? அதுதான் கேள்வி. அதைப் பற்றி என்றென்றும் பேசிக் கொண்டே இருக்கலாம்; ஆனால் அதனை சோதிக்கும்போது, அதாவது செயல்பட முனையும் போது, அதை நாம் செய்ய விரும்பவில்லை. தற்போதுள்ள நிலையிலேயே சிறிதளவு மாற்றத்துடன், நம் சண்டை சச்சரவுகளுடன் தொடரவே விரும்புகிறோம்.

நீங்கள் கவனமாக ஆராய்ந்தீர்களாயின் அனுபவம், விஷய ஞானம், மற்றும் நீங்கள் சேகரித்து வைத்துள்ள கருத்துக்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து விடுதலையுறுவது சாத்தியமே! அதற்கு அதிக நேரமும் ஆகாது. ஆனால், அந்த அளவிற்குக் கூட நமக்கு நேரம் இல்லை என்பது நாம் சொல்லும் நொண்டி சமாதானங்களில் ஒன்று. 'தான்' என்பதின் முக்கிய கூறுகளில் ஒன்றாக 'பற்று' இருப்பதையும் அதன் செயல்பாட்டையும், அது, உறவுமுறையில் சண்டை, சச்சரவு, பிரிவு போன்ற விசாரங்களைத் தோற்றுவிப்பதையும் பார்க்கும்போது, பற்றின் உண்மையை அறிந்து நீங்கள் அதிலிருந்து விடுதலை பெறுவீர்கள். உங்களின் இந்த அகநோக்கே உங்களை விடுதலையுற் செய்யும். நீங்கள் அதைச் செய்வீர்களா?

Questions and Answers , Ch.1

ஏற்றத்தாழ்வு மிக்க உலகம்

இருப்பவர்களும் 'இல்லாதவர்' களும் இல்லாத உலகைச் சமைக்க முடியுமா? செல்வந்தர்கள், செல்வாக்கு இருப்பவர்கள் என்று ஒரு வர்க்கமும், அவை இல்லாதவர்கள் என்ற மற்றொரு வர்க்கமுமாக

உலகம் பிரிந்திருக்கிறது. ஆற்றலில் ஏற்றத் தாழ்வுகள் உள்ளது - ஜெட் விமானத்தை கண்டுபிடிக்கும் பேராற்றல் ஒருவருக்கு, நிலத்தை உழும் ஆற்றல் மட்டுமே இன்னொருவருக்கு. அறிவு, பேச்சுத்

திறன், வலிமை போன்றவற்றில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் உள்ளது. ஒரு சில வேலைகளுக்கு மதிப்பும் முக்கியத்துவமும் அளிக்கப் படுவதால், அவ் வேலைகள், கௌரவமும், உயர்வும் பெறுகின்றன. வேலைகளுக்கு நாம்

கௌரவம் அளிக்கும் வரையில், நிபுணர்களுக்கும், நிபுணத்துவம் இல்லாதவர்களுக்கும் இடையே உள்ள ஏற்றத்தாழ்வை நீக்க முடியாது.

உங்களை விட தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளவர்களை எட்டி உதைக்கும் நீங்கள், உங்களை விட உயர்ந்தவர்களின் செருப்பைத் துடைப்பீர்கள் - இச்செயல் பயத்தால் விளைந்ததல்லவா? பெரிய மனிதர்களிடமிருந்து லாபம் பெறலாம் என்ற நம்பிக்கை உங்களுக்கு இருப்பதால் நீங்கள் அவர்களுக்கு மரியாதை கொடுக்கிறீர்கள். ஏழை எளியவர்களால் உங்களுக்கு என்ன கொடுக்க முடியும்? அதனால், அவர்களை மரியாதை குறைவாக நடத்துகிறீர்கள், அவர்கள் குளிரில் நடுங்கினாலும், பசியில் வாடினாலும், உங்களுக்கு கவலையில்லை. ஆனால், அதிக ஆதரவு பெற வேண்டுமென்பதற்காக, உங்களிடம் சிறிதே இருந்தாலும், அதையும் பெரிய மனிதர்களுக்கு கொடுப்பீர்கள்.

அரசியலுக்கும், அரசியல்வாதிகளுக்கும் செய்தித்தாள்களிலும், சஞ்சிகைகளிலும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் இட அளவை கவனித்திருக்கிறீர்களா? மற்ற செய்திகள் பிரசுரிக்கப்பட்டாலும், அரசியல் செய்திகளே அதிக இடத்தைப் பிடித்துக்கொள்கிறது. செல்வம், பதவி, அதிகாரம், போன்றவை நம் வாழ்வை வடிவமைக்கின்றன. பட்டங்கள், உடையலங்காரங்கள், அணிவகுப்பு மரியாதை, தேசியக்கொடி ஆகிய வெளிப்புற நடவடிக்கைகள்

மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவைகளாக ஆகிக்கொண்டு வருகிறது. வாழ்க்கையின் முழுமையான வழிமுறை மறந்து போனது, அல்லது வேண்டுமென்றே தள்ளி வைக்கப்பட்டது.

கேள்வி: ஒரு வகை சமுதாய அமைப்பிலிருந்து மற்றொரு வகைக்கு போராட்டம் இல்லாமல் எப்படி முன்னேற முடியும்? இருப்பவர்கள் அவர்களுடைய செல்வத்தை தாங்களாகவே முன்வந்து ஒரு போதும் கொடுத்துவிட மாட்டார்கள்; அவர்களை கட்டாயப்படுத்திக் கொடுக்க வைக்கவேண்டும். இந்த போராட்டம், புதிய சமூக அமைப்பை, புதிய வாழ்க்கை வழிமுறையைக் கொண்டுவரும். இதை அமைதியான முறையில் கொண்டுவர முடியாது. வன்முறையை நாம் விரும்பாதிருக்கலாம், ஆனால், நாம் உண்மையை எதிர்கொள்ள வேண்டும்.

கிருஷ்ணமூர்த்தி: புதிய சமுதாயம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளதாகவும், அடுத்தவர் அறியவில்லையென்றும் நீங்கள் எண்ணுகிறீர்கள். நீங்கள் அவசியம் என்று எண்ணும் போராட்டம், எதிர்ப்பையும், வெறுப்பையும் மட்டுமே கொண்டு வரும். எனவே, எண்ணங்களின் அடிப்படையில் கொண்டுவரப்படும் புரட்சியானது, புரட்சிக்கு முன்பிருந்ததை சற்றே மாற்றி அமைத்தபின், அதையே தொடரும் நடவடிக்கையாக உள்ளது. நீங்கள் சீர்திருத்தவாதிகளே தவிர, உண்மையான புரட்சியாளர்கள் அல்ல.

சுற்றுச் சூழலை, சமுதாயத்தை, பொருளாதார அமைப்பை மாற்றினால், மனிதனும் தவிர்க்க முடியாமல் மாறி விடுவான் என்ற தத்துவம், பொதுவுடைமைவாதிகளால் வற்புறுத்தப்பட்டாலும், அது முற்றிலும் தவறானது என்பது மெய்ப்பிக்கப்பட்டுவிட்டது. சமய குருமார்கள் சொல்கிறார்கள்: 'நம்பிக்கை வை, இணங்கிப்போ, உன்னை விட உயர்ந்த, உனக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்றிடம் உன்னை ஒப்படைத்து விடு' என்று. இந்த அறிவுரையின் உண்மையற்றத் தன்மையால், இதுவும் பலவீனமான ஒன்றாய் இருக்கிறது. தேசத்துடன் தன்னை அடையாளப்படுத்திக்கொள்ளும் செயல், கொடூரமான யுத்தங்களையும், இன்னல்களையும், குழப்பங்களையும், பிரிவினைகளையும் கொண்டு வருகிறது. இவற்றையெல்லாம் காணும்போது, நாம் செய்யக்கூடியது என்ன, மடங்களில் தஞ்சம் புகலாமா? ஜென் தியானம் கற்றுக்கொள்ளலாமா? குறிப்பிட்ட தத்துவ விளக்கங்களை ஏற்றுக் கொண்டு அதன்படி நடக்கலாமா? இன்னல்களிலிருந்து தப்பி ஓடவும், தான் என்ற உணர்வை வசியம் செய்யவும் தியானம் செய்யலாமா? இந்த செயல்பாடுகளை உள்ளடக்கிய பார்க்கும் ஒருவர், இவற்றில் எப்பயனும் இல்லை என்பதைக் கண்டுணர்கிறார். கண்டுணர்ந்தபின், இவைகளை முழுவதுமாக, மொத்தமாக, ஒதுக்கி தூக்கி எறிவார், இல்லையா?

ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தியும் நெருக்கடியில் தவிக்கும் உலகமும். Page. 9

பிரக்ஞையும் ஆழ்மனமும்

அவர் இளம் வயதினராகக் காணப்பட்டார். மனித இயல்புகளைப் பற்றிப் படித்ததோடு மட்டுமில்லாமல் பலருடன் பேசியும் அவர்களுடைய செயலைக் கவனித்தும் அதைப் பற்றிச் சிறிதளவு அறிந்திருந்தார். அவர் விரிவாக சுற்றுப்பயணம் செய்திருக்கிறார். பலரை சந்திந்திருப்பதாகவும் சொன்னார். தனிமனிதன் தன்னுடனும் பிறருடனும் கொண்டுள்ள உறவுமுறை என்னும் இந்த பெரிய விஷயத்தில் அவருக்கு மிகுந்த ஆர்வம் இருப்பதாகச்

சொன்னார். சமீபத்தில் நடந்த மாணவர் போராட்டங்களை அவர் நேரில் பார்த்திருக்கிறார். உலகின் பல்வேறு பாகங்களில், ஸ்தாபனங்களுக்கு எதிராக இயல்பாய் எழுந்த எழுச்சியில் முக்கிய பங்கேற்ற சில தென்பகுதித் தலைவர்களையும், சில வடபகுதித் தலைவர்களைக் கூட அவருக்குத் தெரியும். மனித நெஞ்சத்தின் உள் மனதிலும் மேல் மட்டங்களிலும் ஒளிந்துக் கொண்டிருக்கும் 'தான்', 'நான்' என்பதை அறிந்து கொள்ள அதன்மேல் போர்த்தி

யிருக்கும் போர்வையை நீக்கி, வெளிக் கொணர விரும்புவதாக அவர் சொன்னார்.

'மனித நெஞ்சத்தில் மிகவும் ரகசியமாக ஒளிந்திருக்கும் உள் மனமும் (Sub - consciousness), ஆழத்தில் உள்ள பல மடிப்புகளும் உள்ளன. தெரியாத அல்லது அரைகுறையாய் நினைவிலிருப்பவைகளுக்கு ஆழங்காணமுடியாத, மிகப்பெரிய சேகரித்து வைக்கும் கிடங்காக அவை உள்ளது. மறைந்திருக்கும் ஏதோ ஒரு மூலகரணம்,

உள்மனதை எதிர்ப்பும் சவால் களுக்குத் தக்க பதிலளிக்கச் செய்தும், ஒப்பந்தங்கள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளச் செய்தும் செயல்படுத்து கிறது. உள் மனதின் செயல் முறையை அதன் முழு வடிவமைப் பிலும் கண்டுபிடித்து இவ்வகை செயல்முறையை முடிவிற்குக் கொண்டு வர வேண்டியது அவசியம் என்று உணர்கிறேன். அதைப் பற்றி தெரிந்துக் கொண்டால் தானே, அதை முடிவிற்கு கொண்டு வர முடியும். முடிவிற்குக் கொண்டு வந்து விட்டால், புதுமையான நெஞ்சம் மலரும். உள் மனது மனிதனின் வெளி மனதைப் போன்றதே, சாமானி யமானதே என்று நீங்கள் கூறுகிறீர் கள். அதை ஒரு கணிப்பொறிக்கு ஒப்பிட்டுப் பேசி, அது இயந்திர கதியில் இயங்கும் ஒன்று என்று குறிப்பிட்டுள்ளீர்கள். ஆனால் நமது உள்மனது தான் நமது நடத்தைக்கும் நமது தொடர்புகளுக்கும் பொறுப்பாக இருக்கிறது. இந்நிலையில், அதை சாமானியமானது என்று எப்படி உங்களால் கூற முடியும்? நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள் என்று தெரிந்து தான் சொல்கிறீர்களா?” என்று அவர் கேட்டார்.

இந்தச் சிக்கலான பிரச்சினை யைப் புரிந்து கொள்ள மனித நெஞ்சத்தை முழுமையான வடி வமைப்பில் பார்ப்பது மிகவும் அவசியம். உள் மனம், பிரக்கை என்றெல்லாம் துண்டித்து, பிளவுப் படுத்திப் பார்க்கக்கூடாது. இந்தப் பிரிவு இயற்கையானது என்று நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். உண்மையில் அது இயற்கையானதா? இயல் பானதா? இல்லையென்றால், உள் மனம், நெஞ்சம் என்ற பிரிவெல்லாம் சிறு சிறு பகுதிகளாக செயல்படும் நம் மனதின் கண்டுபிடிப்பா? நமக்கு, பகுதிகளைப் பார்க்காமல், முழுமை யாகப் பார்ப்பது என்பது சிரமமான காரியமாக இருக்கிறது. அடுத்த பிரச்சினையாக வருவது ‘முழுமை யைக் காணும் இந்த காண்பவன் யார்?’ என்பது. காண்பவன் தன் எண்ணத்தால் பகுதிகளாக பிளவு பட்டு இருப்பதால், அவனால் பார்க்கப்படுவதும் முழுமையற்றதாக, பின்னப்பட்டதாகத் தான் இருக்க முடியும் என்றாகிறதல்லவா?

“நாம் எப்போதாவது முழுமை யாக இருந்து செயல்படுகிறோமா இல்லை மனதளவில் பிளவுபட்டு, பிளவுபட்ட பகுதிகள் ஒன்றுக் கொண்டு முரண்பட்ட நிலையில் செயல்படுகிறோமா?”

முழுமை, பகுதி என்கிற இந்த விஷயத்தில் நாம் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். நம்மால் எப்பொழுதாவது முழுமையைப் பார்க்க முடியுமா அல்லது பகுதியின் மூலமாக முழுமையை அறிந்ததைப் போல் உணர முடியுமா? அந்த மரத்தை நீங்கள் முழு மரமாக பார்க்கிறீர்களா? இல்லை அந்த மரத்தின் கிளையை மட்டும் பார்க்கிறீர்களா? மிகவும் அருகிலிருந்தாலோ அல்லது மிக தொலைவிலிருந்தாலோ உங்களால் மரத்தை முழுமையாக பார்க்க முடியாது. ஒரு குறிப்பிட்ட தூரத்தில் நீங்கள் இருந்தால் அதனை முழுமை யாக பார்க்க முடியும். மரத்திற்கு மிகவும் அருகில் இருந்தால் மரத்தினுடையப் பல கிளைகளைத் தான் கிட்டத்தில் பார்க்க முடியும். — முழு மரத்தின் காட்சி கிடைக்காது. எதையும் முழுமையாக பார்ப்பதற்கு சரியான இடைவெளி அவசியம் — வார்த்தைகள் உண்டாக்கும் இடை வெளி அல்ல, சுதந்திரம் தரும் இடைவெளி தேவை. நீங்கள் சொன்னதைப் போல நம் வாழ்க்கை யை நம் குடும்பம், நம் தேசம், நம் மதம், நம் இனம் என்ற பகுதி களாக்கிக் கொண்டு செயல்படு கிறோம். சில சமயம் பகுதிகளுக்குள் முரண்பாடு தோன்றுகிறது. சில நேரங்களில் ஒரு பகுதி இன்னொரு பகுதியுடன் நல்லுறவுடன் செயல் படுகிறது.

“நம் வாழ்க்கையில் நாம் பலதரப்பட்ட பாகங்களை ஏற்று வாழ்கிறோம். நல்ல குடும்பஸ்தர், வர்த்தகர், குடிமகன், ரசிகன், சுகவாசி, நல்ல மனிதர் என்று அஷ்டா வதானியாக பல பாத்திரங்களாக செயல்படுகிறோம். இன்னும் பல்வேறு விதமாகவும் பாகுபடுத்தப் பட்டுள்ளது, நம் வாழ்க்கை. பகுதி களாகப் பிளவுபட்டுச் செய்யும் செயல்களால் சில நேரங்களில் ஏற்படும் மன அழுத்தம், சில சமயங்களில் அனுபவிக்கும் களிப்பு

இவைகள் மட்டுமே நமக்குத் தெரியும்.”

இந்த பிளவுபட்ட பகுதிகள் ஒவ் வொன்றிற்கும் மறைத்து வைக்கப் பட்டிருக்கும் உள்ளெண்ணம் ஒன்று உள்ளது. மாறுபட்ட எதிர்மறையான உள்ளெண்ணங்கள் ஒன்றை யொன்று எதிர்க்கின்றன. அறிந்தவை, ஞாபகம் இவைகளால் பழக்கப் படுத்தப் பட்ட நிலையில் உள்ளெண் ணத்தோடு இயங்கும் இந்த உள்மனப் போராட்டங்களே, வெளியுலகப் பிரச்சினைகளை நாம் அணுகும் முறையைத் தீர்மானிக்கின்றன. முரண்பட்ட உள் நோக்கங்கள், முயற்சிகள் ஆகியவற்றின் பிரதி பலிப்பாகவே சூழ்நிலையின் சவால்களுக்கு நாம் தரும் பதில்கள் அமைகின்றன.

“அன்றாட வாழ்க்கை, உள் மனதின் பிரதிபலிப்பான செயல் களாக இருக்கிறது. அதில் குழப்பங் களும் போராட்டங்களும் வெளிப் படையாகத் தெரிகிறது.”

இதனால், இப்போதுள்ள பிரச்சினை என்ன? எதைத் தீர்மானிக்க வேண்டும்? எதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்?

“வெளிப்படையாக தெரியும் இந்த குழப்பங்களுக்கும் போராட்டங் களுக்கும் மூல காரணமாக இருக்கும் மறைந்திருக்கும் உள் நோக்கங் களையும், கட்டுப்படுத்தும் வரை யறைகளையும், முழுமையாக நான் பார்க்க வேண்டும். அது எப்படி சாத்தியமாகும் என்பது தான் கேள்வி. வேறு விதமாகச் சொல்ல வேண்டு மென்றால், உள்மனம் என்று அழைக்கப்படுவதை நான் பார்க்க வேண்டும். நான் குழப்பத்தில் இல்லையென்றாலும் — இல்லை யில்லை, நான் குழப்பத்தில் தான் இருக்கிறேன் — அப்படியே இல்லாம லிருந்தாலும், என்னை நான் புரிந்து கொள்வதற்காக, உள்மனது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் நான் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். என்னை நானே அறிந்து கொள்ள முடியுமா?”

ஒருவருக்கு, ஒன்று, என்ன நடந்தது என்று தெரியும். இல்லை யென்றால் உண்மையிலேயே என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று

தெரியும் – ஒரே சமயத்தில், நடப்பதும், நடந்ததும் தெரிவது சாத்தியமில்லை. உண்மையில் நேரில் என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை தெரிந்துக் கொள்ள, நீங்கள், நேற்றைய ஞாபகத்திலிருந்து, அந்தக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து இதைப் பார்க்கிறீர்கள். அதனால் நடந்துக் கொண்டிருப்பதை நீங்கள் பார்க்க முடியாது. அறிந்து கொள்ள முடியாது. பழமையின் கண்களினால் இன்றைய உயிரோட்டத்துடன் கூடிய நிகழ்காலத்தைப் பார்ப்பது என்பது அதைப் பார்க்காததற்குச் சமம். ‘தெரியும்’ என்ற சொல் ஆபத்தானது – எல்லாச் சொற்களுமே ஆபத்தானவை, அபத்தமானவை. ‘என்னைப் பற்றி நான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்’ என்று நீங்கள் சொல்லும் போது, அதில் இரண்டு விஷயங்கள் உட்பட்டிருக்கின்றன. “என்னைப் பற்றி நான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்” என்று சொல்லும் ‘இவர் யார்?’ என்பதும், ‘இவரைத்’ தவிர, தெரிந்து கொள்வதற்கு வேறென்ன இருக்கிறது என்பதும் அந்த இரண்டு விஷயங்கள். ஆக, கேள்வி அபத்த

மாகிவிடுகிறது. காண்பவன் தான் காட்சிப் பொருளும். காண்பவன் கனவுகள் காண்கிறான். போராட்டங்களில் உழல்கிறான். அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறான். பிரபலமாக இருக்க விரும்புகிறான். பொய்த் தோற்றங்களை தோற்றுவிக்கிறான். அவனே பொய்த் தோற்றங்களை முடிவிற்கு கொண்டு வர வேண்டும் என்று அதிகாரத்துடன் கேட்கிறான். விழிப்பு நிலையில், கண்ட கனவுகளுக்கு விளக்கம் கூறுகிறான். அவன் கூறும் விளக்கங்கள் அவனைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கும் வரையறைகளுக்கு உட்பட்டவை, கடவுளைத் தோற்றுவிப்பவனும் அவனே – கடவுளைத் தொழுவவனும் அவனே. அவனே முழுமையும். இவையனைத்தும் உண்மை. சிறிதே கவனித்தால் கூட எவருக்கும் புரியக் கூடிய உண்மை இது. ஆக, கேள்வியாது? — கேள்வி என்னவென்றால், “காண்பவனே காட்சிப் பொருள் என்ற வரம்புக்குள்ளிருக்கும் போது, மேலும் குழப்பங்கள், மேலும் துயரங்கள், மேலும் போராட்டங்கள் உண்டாக்காத செயல் என்று ஏதேனும் உண்டா? இல்லை

யென்றால் காலங்காலமாகச் சேர்த்து வைத்துள்ள இந்த நினைவு, ஞாபகங்களைத் தாண்டி, அவைகளைத் தள்ளி வைத்து விட்டு செய்யக் கூடிய செயல் என்று ஒன்று உண்டா?”

“காலங்காலமாக சேமித்து வைத்துள்ள நினைவுகளின் மேல், ஞாபகங்களின் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடிய சக்தி உடைய ஒன்று, நம் மரபு வழி எண்ணங்களிலிருந்து மாறுபட்டதாய் நம்முள் ஒரு பகுதியாய் இயங்குவதான ஒன்று இருக்கிறதா என்று தானே கேட்கிறீர்கள்?”

ஆத்மா, ஜீவன், இறையருள் என்பன போன்ற தூய்மையான, தொடர்பாத, நம்முள் இருப்பதாக சொல்லப்படுபவைகளை நான் உறுதிப்படுத்துகிறேன் என்றா நினைக்கிறீர்கள்?

“அப்படித்தான் தோன்றுகிறது.”

இல்லவே இல்லை. ஐயா, நான் அந்த மாதிரி எதுவுமே சொல்லவில்லை. உண்மையில் பிரச்சினையிலிருந்து தப்பிக்கும் வழியாக பரம்பரையாக உபயோகத்திலிருக்கும் ஒன்றை தான் நீங்கள்

நான் பறவைகள் அருகில் செல்லும்போது...

மாணவர் : பறவைகள், நான் அவை அருகில் செல்லும்போது ஏன் பறக்கின்றன ?

கிருஷ்ணமூர்த்தி : நீங்கள் பறவைகளின் அருகில் செல்லும்போது அவைகள் பறக்காமல் இருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்! நீங்கள் பறவைகளைத் தொடமுடிந்தால், அவைகளுடன் நட்புடன் இருக்க முடிந்தால் எவ்வளவு அழகாக இருக்கும்! ஆனால் பாருங்கள் மனிதர்களாகிய நாம் கொடூரம் மிக்கவர்கள். நாம் பறவைகளைக் கொல்கிறோம், சித்திரவதை செய்கிறோம், அவைகளை வலையில் சிக்க வைக்கிறோம், கூண்டுக்குள் அடைக்கிறோம். அழகான கிளி, கூண்டில் அடைபட்டிருப்பதைப் பற்றி நினைத்துப் பாருங்கள்! ஒவ்வொரு மாலையும் அதுதன் ஜோடியை அழைக்கிறது, மற்ற பறவைகள் வானில் பறந்து செல்வதைப் பார்க்கிறது. இவை அனைத்தும் நாம் அப்பறவைகளுக்குச் செய்யும்போது அவைகள் நாம் அருகில் செல்லும்போது அச்சமின்றி இருக்குமா? ஆனால் ஒரு தனிமையான இடத்தில் நீங்கள் அமைதியாக, சலனமற்று உண்மையிலேயே மென்மையுடன் அமர்ந்திருக்கும்போது, பறவைகள் உங்கள் அருகில் வருவதைப் பார்ப்பீர்கள்; அவை உங்கள் அருகில் வட்டமிடும். நீங்கள் அவைகளுடைய கவனமான அசைவுகளை, மென்மையான அலகுகளை, அசாதாரணமான, மற்றும் அழகான இறகுகளையும் காண்பீர்கள். ஆனால் நீங்கள் அவ்வாறு செய்வதற்கு ஆழ்ந்த பொறுமை தேவை — அதாவது நீங்கள் அளவு கடந்த அன்புடனும், அச்சமற்றும் இருக்க வேண்டும். விலங்குகள் நம்முள் உள்ள பயத்தை உணரும் தன்மை உடையன. அவைகளும் பதிலுக்கு அச்சமுற்று பறந்து செல்கின்றன.

ஒரிரண்டு நிமிடங்கள் மட்டும் நீங்கள் ஓர் மரத்தடியில் அமைதியாக அமர்ந்தால் இது ஏற்படாது. ஏனெனில் பறவைகள் குறுகிய காலத்தில் நம்முடன் பழகிவிடாது. ஒரே மரத்தடியில் தினமும் சென்றமர்ந்தால், உங்களைச் சுற்றியுள்ள அனைத்தும் உயிரோட்டமிக்கவை என்பதை உணர்வீர்கள் —

மாணவர்களுடன் உரையாடல்.

(What does fear do to you? என்ற புத்தகத்திலிருந்து)

திரும்பச் சொல்லி இப்போது அதைக் கேள்வியாய் கேட்கிறீர்கள். இதைப் பற்றி நாம் முற்றிலும் புதிய முறையில் சிந்திக்க வேண்டும். பத்தாம்பசலித்தனமான மூட நம்பிக்கைகளை கிளிப்பிள்ளைகளாய் சொல்லிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. 'நான்' 'எனது' 'சுயநலம்' என்னும் இந்த மையத்துள் சுதந்திரம் கிடையாது என்பது வெளிப்படை, இந்நிலையில், தனிமனிதத் துயரங்களும், சமூகத் துயரங்களும் பெருகும் வாய்ப்பே உள்ளது. இந்த நிலையிலிருந்து விடுபடுவதென்பது முடியுமா? அரசியல், சமயம், சமூக முன்னேற்றம், வறுமையிலிருந்து விடுதலை, ஏற்றத் தாழ்வுகளிலிருந்து விடுதலை என்று ஓயாமல் பேசிப் பேசி, நாம், நம் சக்தியை வீணே செலவழிக்கிறோம்.

“நீங்கள் கூறுவதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன், ஐயா, சுதந்திரமாகச் செயல்பட முடியுமா? சமூக அமைப்புகளில் மாற்றம் கொண்டு வர முடியுமா? சமூகச் சீர்கேடுகளை நீக்க முடியுமா? வறுமை, ஏற்றத் தாழ்வுகளை நீக்க முடியுமா? அது முடியுமா, இது முடியுமா என்று பேசி நம் பொழுதைக் கழிக்கிறோம். உண்மையிலேயே சுதந்திரத் துடனிருக்க ஆசைப்படுகிறோமா என்றே நமக்கு நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை.”

சுதந்திரம், நாம் சேர்த்து வைத்துள்ள நினைவுக்குவியல் என்னும் பழமையான அமைப்பில் உள்ளதா அல்லது அந்த அமைப்பிற்கு வெளியே இருக்கிறதா? சுதந்திரம் அவசியம் தேவை. சுதந்திரம் ஒரு அமைப்புக்குள் அடங்காது. ஆக, நீங்கள் கேட்கும் கேள்வியின் பொருள் என்ன வென்றால், சுதந்திரமாக இருக்க, அந்தப் பழமை நினைவுக் குவியல் களைத் தாண்டிச் செல்ல முடியுமா? அதாவது இந்த பழமை அமைப்பிலிருந்து செயல்படாது, அமைப்பின் வெளியிலிருந்து வாழ்வதும் செயல்படுவதும் சாத்தியமா? என்பதே. அத்தகைய சுதந்திரம் இருக்கின்றது. 'உள்ளதை' முற்றிலுமாக மறுக்கும் போது மட்டுமே அது அங்கு

தோன்றுகிறது. இத்தகைய மறுப்பு, எதிர்ப்போ, தடையோ இல்லை. இந்த மறுப்பு, சுதந்திரம் வேண்டும் என்று இரகசியமாக ஏங்கிக் கொண்டு செய்வதுமில்லை. ஆக, 'உள்ளதை' மன விகாரங்களை மறுப்பதே சுதந்திரம்.

“அதை எப்படி மறுக்க வேண்டும்?”

அதை நீங்கள் மறுக்க முடியாது! நான் அதை மறுப்பேன் என்று நீங்கள் கூறும்போது, பழமையின் அமைப்புக்குள் நீங்கள் புகுந்து விட்டீர்கள். உள்ளதை உள்ளபடி பார்க்கிறீர்களே, அது தான் மறுப்பு, அதனிடமிருந்து பெறும் விடுதலை. உங்களுக்குப் பிடித்த வேறெந்த வார்த்தையாலும் அதை அழைக்கலாம். உள்ளதை பார்ப்பது தான் முக்கியமான விஷயம். அர்த்தமற்ற வார்த்தைகளும், கபட நுணுக்கங்களும், திசை மாற்றும் நுணுக்கங்களும் தேவையற்றவை. ஒரு சொல் ஒரு பொருளைக் குறிக்கிறது. அந்தச் சொல், அது எதைக் குறிக்கிறதோ அந்தப் பொருளாகவே இல்லை. ஆனால், நாமோ சொல்லிற்கு மிகவும் கவனம் செலுத்துகிறோம். 'உள்ளதைப்' பார்ப்பதற்கு கவனம் செலுத்துவதில்லை.

— ஐந்து உரையாடல்கள்
அத்தியாயம் 4

Published in February, June & October.
Registered with The Registrar of Newspapers
for India under No. TNTAM/2006/17823

If undelivered please return to:
KRISHNAMURTI FOUNDATION INDIA
Vasanta Vihar, 124,126 (Old 64, 65) Greenways Road
Chennai - 600 028. Tel: 24937803/24937596
E-mail: publications@kfionline.org
Websites: www.kfionline.org / www.jkrishnamurti.org

Statement about ownership and other particulars
of Vasantha Ethal

FORM IV

1. Place of publication : Krishnamurti Foundation India
Vasantha Vihar
124, 126 Greenways Road
Chennai - 600 028
2. Periodicity of publication : Once in four months
(February, June and October)
3. Printer's Name : N. Subramanian
Whether citizen of India : Yes
Address : Sudarsan Graphics
Offset Press
27, Neelakanda Mehta Street
T. Nagar,
Chennai - 600 017
4. Publisher's Name : G. Rajeev
Whether citizen of India : Yes
Address : Krishnamurti Foundation India
Vasantha Vihar
124, 126 Greenways Road
Chennai - 600 028
5. Editor's Name : K. Krishnamurthy
Address : Krishnamurti Foundation India
Vasantha Vihar
124, 126 Greenways Road
Chennai - 600 028
6. Name and address of individuals who own the newspaper and partners or shareholder holding more than one per cent of the total capital : Krishnamurti Foundation India
Vasantha Vihar
124, 126 Greenways Road
Chennai - 600 028

I, G. Rajeev, hereby declare that the particulars given are true to the best of my knowledge and belief

Sd.
(G. Rajeev)

Periodical